

[Gert Petersen.]

stat af de vide kredse i fællesmarkedet, for hvem denne vesteuropæiske option på kernevåben er et hjerteangående?

Endelig: selv om man gør det klart, selv om man regner med at blive accepteret alligevel og bliver det, hvordan vil man så bekæmpe en sådan udvikling? Man kan sige, og jeg havde indtryk af, at det var det, hr. Frode Jakobsen mente: sammen med socialisterne, og det vil jo bl. a. sige sammen med England; skal vi drage til felts mod de onde, skal vi blot først ind i deres hus, så skal vi nok klare dem. Men har vi nogen garanti, har hr. Frode Jakobsen nogen garanti for, at Englands premierminister ikke, om ikke i morgen, så i løbet af ganske få år, hedder Heath? Jeg indrømmer, som hr. Frode Jakobsen var inde på det, at naturligvis kan man aldrig få sikre garantier for noget som helst, men man kan arbejde med sandsynligheder, man kan arbejde med, hvad der er mere eller mindre klogt, og jeg vil i hvert fald efter den forløbne udvikling i England anse det for slet ikke usandsynligt — for nu at sige det så forsigtigt som muligt — at Englands premierminister udmærket vel i løbet af nogle få år kan hedde Heath med de opfattelser, som han har givet udtryk for i det engelske underhus i går, og så bliver det for alvor muntert, men så er det måske for sent.

Har man overvejet nødvendigheden og nytten af først, inden man foretager sig yderligere, at få afsluttet en nordisk konvention om Norden som atomvåbenfrit område? Det er en mulighed, som regeringen tidligere har vist en vis sympati for i forbindelse med en europæisk sikkerhedsorden; det var den daværende udenrigsminister, hr. Per Hækkerup, som gav udtryk for det i begyndelsen af 1966, og en sådan nordisk konvention om Norden som atomfrit område kunne måske være en vej til løsning af nogle af de problemer, jeg har peget på her. Jeg tror under alle omstændigheder, at det er langt klogere først at orientere sig nordpå end sydpå og at afvente den sydlige orientering, til vi taler som en del af Norden og dermed med en helt anden vægt end nu, ikke bare økonomisk, som man her hovedsagelig har været inde på, men også i spørgsmålet om Vesteuropas sikkerhedspolitiske

udvikling og det sikkerhedspolitiske forhold mellem vest og øst i Europa.

Kai Moltke: Efter at jeg har hørt debatten her i dag, kan jeg i og for sig kun beklage, at vi i størstedelen af indlæggene kun har beskæftiget os med den ene halvdel af markedsdebatten, økonomien, medens en række vigtige problemer om de politiske konsekvenser af en ansøgning om at indtræde i fællesmarkedet så at sige har været gemt bag et slør. Hr. Gert Pedersen nævnte her et af de farlige aspekter, et af de uløste problemer i forbindelse med spørgsmålet om den politiske union, og jeg ville da sætte megen pris på, om man i en sådan situation også fra regeringens side og fra regeringspartiets ordfører gav langt fyldigere oplysninger om den art af forpligtelser, som hænger sammen med fællesmarkedet.

Nu er der blevet talt om vore forpligtelser over for fremskridtet og demokratiet i Europa. Ja, man har endogså talt om at støtte og tage kampen op dér for en progressiv, for en socialistisk udvikling. Men når spørgsmålet står sådan, er det så helt klogt at afvise de erfaringer, som nordisk samarbejde i og for sig har givet på et af de vigtigste områder? Jeg tænker på, at når Norden optrådte som en enhed under Kennedyrunden, var man ikke uvillig til at give os indrømmelser. Når man har denne positive erfaring, hvorfor så denne trang til eventyr og til at prøve på, om det ikke går endnu bedre, hvis Danmark optræder på egen hånd og ser bort fra de fællesnordiske erfaringer, vi her har.

Så er problemet om fællesmarkedets politiske og sociale karakter blevet rejst med henvisning til, at vi vil være med til at ændre dem. Men jeg vil da synes, det ville være forkert at diskutere det politiske indhold af fællesmarkedet uden at se hen til de Gaulles ret autoritære Frankrig og en ikke særlig opmuntrende udvikling i Tyskland på det militærpolitiske område og andre felter og andre, lad os sige autoritære områder i Europa. Jeg tror, at også her måtte en forudsætning for, at noget sådant skulle gøres, for det første vel være, at England kommer ind og beholder sin nuværende styrke, og at Norden som samlet enhed var